

vorligt, taget alvorligt og kom til at præge lovgivningen.

Jeg kommer sikkert tilbage til flere punkter. Jeg vil godt tage ét op nu, som er helt centralt: Når Teknologinævnet har kunnet spille den rolle, som det har gjort, er det helt centralt, at det har været Folketingets nævn, og derfor er det udadtil blevet opfattet som noget, der er neutralt i forhold til ministerierne. Det er blevet opfattet som noget, der har kunnet spille en rolle i den folkelige debat og i folketingsdebatten, og som har kunnet hægte de to sammen. Det er dét, der nu brydes.

Der er ikke mange helte i denne historie. Jeg vil nævne én: Det er fru Elsebeth Gerner Nielsen, som har gjort en ihærdig indsats for at fjerne de værste skrubbudser. Og jeg vil godt anerkende herfra, at der er i hvert fald i både Det Radikale Venstre og i SF er kræfter, der fastholder det fællesskab, der engang var mellem tre partier.

Så til ministeren, der udtrykker personlig skuffelse. Jeg havde set frem til at samarbejde med ham, og desværre synes jeg, at dette forslag, som er et af de første, han kommer med, er dårligt.

Til de borgerlige vil jeg sige, at jeg forstår godt holdningen. De borgerlige har altid været imod det. Nu kommer der noget, der er ringere, og opfattelsen er så, at det må være bedre at have et ringere Teknologinævn end slet ingen ting. Men jeg vil gøre opmærksom på, at de borgerlige derved svigter det, der egentlig burde være deres kendetegn, nemlig at gavne erhvervslivet. Det her er direkte erhvervsskadeligt, for dansk erhvervsliv har haft glæde af den måde, Teknologinævnet fungerer på.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi er umiddelbart indstillet på at stemme imod lovforslaget. Men jeg vil godt trods alt for sagens skyld række en hånd ud og sige, at hvis vi renser de værste skrubbudser ud, vil vi godt være med.

Det drejer sig for det første om, at man kalder det et råd i stedet for et nævn. Det er i sig selv uskyldigt, men der ligger noget bag. Det er nemlig ikke et rådgivende organ, det er et debatskabende organ. Og ved, at man kalder det et råd, forveksles det lige pludselig med alle andre råd, og så kommer der påbud om, at det ikke må gå ind på Det Etske Råds område, eller det må ikke gå ind på Transportrådets område.

Teknologinævnet har f.eks. afholdt en høring, en ret berømt høring, om kortlægningen af den genetiske arvemasse, der klart er et etisk områ-

de, og som har ført til lovgivning her i Folketinget – det bliver nu forbudt.

Teknologinævnet er i gang med en udredning om Femerbæltforbindelsen. Jeg ved godt, at trafikforbindelser er et ømt punkt for Socialdemokratiet; men hvad man nu gør er at forbyde det – det skal væk. Tænk, hvis man fortsætter, så de ikke må gå ind på miljøområdet osv. osv. Vi har masser af råd i dette land, og hvis Teknologinævnet ikke må gå ind på et område, bare fordi det ikke er et råd, så er det lukket.

Det var én ting. En anden ting, vi vil have ændret, er, at ministeren påtager sig en bemyndigelse til at se nævnet efter i sømmene. Det er rimeligt. Det har man altid haft. Men dette indeholder også bemyndigelse til at kontrollere administrationen. Det er der ikke behov for, og det ønsker vi taget ud.

Endelig vil vi gerne have styrket Folketinget yderligere. Jeg er godt klar over, at vi ikke når tilbage til noget, der er så godt som det, vi har nu. Det er politisk umuligt. Men vi vil gerne have det yderligere koblet til Folketinget.

Endelig mener vi ikke, at der er behov for noget repræsentantskab. Det er en omsvøbsorganisation, som vi gerne vil have ud.

Hvis vi kan få imødekommenhed på disse punkter, er vi villige til at stemme for lovforslaget, ellers ikke.

Kim Behnke (FP):

Der var rift om ordførerskabet for dette lovforslag i vores folketingsgruppe, men som den, der har siddet som formand for Folketingets Teknologinævn i en årrække, trak jeg det længste stykke ventilgummi.

Vi var i sin tid modstandere af, at Teknologinævnet blev oprettet, og vi har også i tidens løb stillet forslag om, at Teknologinævnet skulle nedlægges. Det har været ud fra den overordnede betragtning, at vi ikke ønsker, at der skal være et statsligt organ, der skal komme med såkaldte sandheder inden for ny teknologi. Vi har været modstandere af, at der har været tendenser til teknologiforskrækkelse.

Men ser vi i bakspejlet på den tid, Teknologinævnet har eksisteret, og de aktiviteter, Teknologinævnet har lavet, vil jeg godt nævne ét område, som jeg mener Teknologinævnet har klaret ganske glimrende, og det er den folkeoplysende del, det, at man har fået kommunikeret nogle tunge teknologiske ting ud i en folkelig debat. Det har man klaret ganske fremragende.

Til gengæld mener jeg, at ved de konsensus-